

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 4. S. Gregorij Turonensis solatium breuitatis Deus author.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

Isa. 45. 9.

modi fulmen intorquet : *V&e qui contradicit*
fictori suo, testa de Samijs terra : numquid di-
cit lutum figulo suo : Quid facis, & opus tuū
absque manibus est ? Va quid dicit patri : Quid
generas ? & mulieri : Quid parturis ? Hac
dicit Dominus sanctus Israel, plastes eius : Ven-
tura interrogate me, super filios meos, & super
opus manuum mearum mandate mihi. Ego
feci terram, & hominem super eam creavi ego:
manus mea tetenderunt cælos, & omni militiae
eorum mandauit. Qui ergo stellas in cælo
lucentes, qui cælum ipsum & terram con-
didit, pro suo arbitratu ; & lutum potest
 fingere hominem que adeò ipsum ad suam
voluntatem. Sic optimè factus est , sicut
eum Deus fecit...

Non bene vasa suo faciunt conuicia
fabro.

§. IV.

S. Gregorij Turonensis solarium breuitatis,
Dens author.

Sur. 17.
Nouem.
tom. 6.

Hæc cogitatio S. Gregorium Episcopum
Turonensem & placatum tenuit ; & apud
S. Gregorium Magnum, vtilissimo exem-
plo defendit. De quo in vita eius, hæc
Surius. *Sexdecim annos hic in Episcopatu exe-*
gerat, cum æquinoccius eius ille Magnus Gre-
gorius

gorius, in sede Apostolica subrogatur, siquidem opinata res est, quod dudum alter alteri pecuniaris fit amicitia deninctus. Nec immerito tamen hunc Fortunatus Gregorio comparat Nazianzeno, tamquam ille datum sit Orienti, Romanis Meridiei, ast hic noster occidenti. Cum igitur sacra Apostolorum limina expetisset, magna cum reverentia sanctus eum Papacepit. Quem ad B. Petri confessionem introducens à latere constituit, prestolans, quò aspergeret. Interim autem (ut erat ingenio profundissimus) secretam Dei dispensationem admirans, considerabat in huiusmodi hominem (erat enim statura brevis) tantam gratiam, calitus profluxisse. Quod ille mox diuinitus persentiens, Ex oratione surgens, placidoq; ut erat, vultu, ad Papam respiciens: DOMINVS, inquit, FECIT NOS, ET NON IPSI NOS; IDEM IN PARVIS, QVI ET IN MAGNIS. Cumq; id suæ cogitationi S. Papa responderi cognosceret, ipsa sua deprehensione gauisus, gratiam, quam hactenus in Gregorio mirabatur, in magna veneratione deinceps habere cœpit; Turonicam ita nobilitavit, ut auream ei cathedram donaret, que, apud prefatam urbem, in posterum seruaretur. Alter saeculum iudicat. Nam, teste Plutarcho, Plutarch De insti-

euend. li-
beris &
in Agesi-
lalo.

Ephori regi Archidamo multam dixerunt,
quod pusillam statura vxorem ducere su-
stиниisset, addito elogio, *Quod non reges
ipſis, ſed regulos dare deliberaffet: ε βασικέας,
ἀλλὰ βασιλίδια.* Et certe natus ex eo coniu-
gio Agesilaus pusillus fuit, & specie Græ-
cis aspernanda. Quia de cauſa moriens in-
terdixit, ne quis effigiem ſuam fingeret
pingeretur. Habet Mundus aliquam ſtatu-
rae & maiestatis corporis rationem: Ied
qui Mundum contemnunt, & irriſores ri-
dere didicerunt, etiam in corporis breui-
tate diuinum quoddam beneficium agno-
ſcunt.

§. V.

*Robertii Bellarmini Cardinalis heroicum
reſponſum.*

Clypeus est hic & gladius, quo & de-
fendere nos poſſumus, & hoſtem offendere,
nos ad impatientiam, ob eiuscemi-
corporum defectus, impellentem. Nam &
qui credit, ſe eſſe opus Dei, ſat magnam
habet ab opifice nobilitatem, qualifcumq;
ipſe ſit; neque Momus ille, tam hominem,
quam opificem hominis reprehendit, qui
alterum, *Masculum*, aut *Musculum*, for-
micam, aut *Gryllum* appellat, Uſum hoc
clypeo